

NACIONAL

P12

Reobren la C-13 després d'estar 42 hores tallada

La carretera del Pallars Sobirà ja té un accés provisional, tot i que ahir hi va haver un altre desprendiment

El trànsit torna a la C-13 ■ ACN

NACIONAL

P15

L'atenció primària reclama més pes en el pressupost

Vol un 25% dels comptes de Salut

PANDORA
Ramoncita JOIERS
des de 1894
TARRAGONA · Sant Agustí, 21 · Tel. 977 249 743
TORTOSA · D'en Carbó, 14 · Tel. 977 44 16 62 · Cervantes, 10 · Tel. 977 44 44 90

EL PUNT AVUI+

1,20€

DILLUNS · 30 de desembre del 2019. Any XLIV. Núm. 15225 - AVUI / Any XLI. Núm. 14095 - EL PUNT

NACIONAL

P10,12

El PSOE i ERC ja disputen l'esprint per a la investidura

ACORD · Els socialistes volen investir Sánchez el dia 5, però Esquerra no forçarà el consell nacional final abans d'any nou

BLOC · Els advocats de l'Estat rebutgen ingerències i defensen l'actuació en el cas de Junqueras d'acord amb "criteris tècnics"

NACIONAL

P6,7

El pantà de Susqueda, un dels que més han baixat, fotografiat fa pocs dies ■ QUIM PUIG

Minva la reserva hídrica

El volum d'aigua als embassaments catalans s'ha reduït un 25%

Nacional

P8,9

Foto de grup de la Comissió dels Vint ■ MHC

L'Estatut de Sau, o 40 anys d'autogovern

Demà farà quatre dècades de l'entrada en vigor del text estatutari postfranquista

Europa-Món

P18

Es complica el retorn dels gihadistes a Europa

França i els EUA discrepen sobre el futur dels occidentals d'Estat Islàmic a Síria

L'ESPORTIU

Bàsquet

El Barça destrossa el Madrid al Palau (83-63)

FESMÉS
el bricolatge de casa
FES BRICO CAT!
reformes · jardí · moble kit
fes-te Client FESMÉS
fesmes.cat
Demana la targeta client Fesmes i acumula un 3% dte en cada compra

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta) i Esteve Colomer i Font.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall Clara (President Editor), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH) i Lluís Cama (Producció).

Keep calm

Lluís Falgàs

Un any sentenciat

“Un any enredat.” “Un any sentenciat.” Així es podria resumir un any en què políticament l'embolic ha estat monumental i s'han conegut les sentències del procés de l'any 2017, que encara ho han embolicat més i més.

Les eleccions generals del 28 d'abril i la seva repetició del 10 de novembre han deixat un Congrés dels Diputats amb l'única funció de tirar endavant una investidura que encara no s'ha produït, i un govern en funcions que no funciona. Set mesos d'inactivitat legislativa que han coincidit en uns moments cabdals per a la negociació política posterior a la sentència que es va conèixer el 14 de novembre. En l'àmbit institucional, la trucada de Pedro Sánchez a Quim Torra trufada de 17 trucades als altres presidents autonòmics passarà als annals de l'absurd. També passarà al mateix lloc el fet que el rei Felip VI hagi fet un discurs de fi d'any criticant els independentistes sense saber si poc després del seu missatge Pedro Sánchez serà president del govern espanyol amb el suport d'ERC.

L'any acaba amb una forta mala maror entre les institucions judicials. El Tribunal Suprem recela del Tribunal Constitucional i ambdós no es fien de l'advocacia de l'Estat, que ara per ara té la paella pel mànec perquè la negociació pugui arribar a bon port entre el PSOE i ERC. De retruc les credencials d'eurodiputats de Puigdemont i Comín han calmat els ànims d'una bona part de l'independentisme i han enfurismat més que mai tot l'espanyolisme, que es prepara per fer el que calgui per intentar aturar que s'asseguin el dia 13 de gener en el ple del Parlament Europeu que se celebrarà a Estrasburg. Tot això mentre la política catalana està molt pendent d'una sentència que encara no és ferma en contra del president de la Generalitat. S'especula que el veredict del Suprem sobre el recurs es coneixerà a l'abril o el maig i si ratifica la sentència del TSJC obligaria Quim Torra a deixar el càrrec.

És ben curiós que davant d'aquest panorama institucional el país aguanti. A grans trets les expectatives empresarials per al 2020 són menys dolentes d'allò que es preveia i els experts veuen senyals laborals positius. Els sobresalts són incontrolables i ara mateix el gran desig és poder acomiadar l'any contendentment tot dient: sense cap novetat. Bon any 2020.

La vinyeta

Fer

Caiguda lliure

Eva Vázquez

A l'ombra de Proust

Proust va ser el primer escriptor que vaig incorporar a aquella selecció de gegants que constitueix el primer cànon i, potser l'últim, que farem a la vida. Hauria volgut que fos Joyce, de qui acabava de llegir el *Retrat de l'artista adolescent*, però no vaig saber reconèixer res que tingués a veure amb mi en els dilemes d'aquell Stephan Dedalus que vagarejava per una ciutat tumultuosa i bruta. Amb Proust, en canvi, hi vaig establir des de la primera frase una afinitat que s'ha conservat immarcescible al llarg dels anys, perquè qui és que no ha hagut d'anar-se'n al llit d'hora, durant un cert temps, i no ha parat l'orella, a les fosques, a la remor dels adults a l'altra banda de la porta, barrejada amb un dèbil entremiscar de tasses i culleretes? Acabada d'entrar en aquella edat que ja et dona dret a tancar-te a l'habitació sense haver de ficar-te per força al llit, l'ansietat de Proust per obtenir l'últim petó de la mare, tot i que no havia format part dels rituals de la meua família, em resultava tan commovedor que, rere aquella espera seva, va lliscar dolçament el llibre sencer, el pri-

“Vaig arribar a pensar que certs llibres feien envellir abans d'hora

mer de tots els altres que vindrien després perquè, quan jo també fos adulta, em guardessin la claror dels dies passats com les ales grogues d'una papallona, per dir-ho a la manera de Proust, deturada a la finestra, entre el vidre i els porticons mig tancats.

De la seva prosa murmurant i hipnòtica, prové el convenciment que no hi ha dies viscuts més intensament que aquells que vam pensar que havíem deixat de viure perquè teníem un llibre a les mans, més encara en aquella edat al·lucinada en què, com diu ell, la descoberta d'un autor et podia transportar des del mur cobert de vio-

letes on fins llavors fantasiejaves fins davant el pòrtic d'una catedral gòtica. Proust mateix va ser descobert entre dos paisatges, entre el pati florit de ca l'àvia i el camí de la via del tren que portava a l'institut, que vaig emprendre descoratjada per haver-me d'acomiar per sempre de Pollyanna, les aventures de la qual poc podien emocionar-me després d'haver conegut, en una punta de magdalena sucada al te, la goteta gairebé impalpable que sosté sense defallir “l'edifici immens del record”. En algun moment vaig arribar a pensar que llegir certs llibres et feia envellir abans d'hora, però deu ser que alguns tenen la facultat de profetitzar-te, de mostrar-te per una portella diminuta de doble batent tot allò que aviat seràs i tot allò que alguna vegada vas ser. Fins i tot la vida que no has tingut. La traducció catalana de Valèria Gaillard per a Proa, que s'afegeix a la que Josep M. Pinto ofereix a Viena, renova els acords d'aquella música que vaig sentir per primer cop en castellà, en la versió de Pedro Salinas, i que em retorna una melodia antiga que cap nota falsa no ha fet malbé.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/auydg9>

A la tres

Carles Sabaté / csabate@elpuntavui.cat

De Sau a l'1-0 en Rodalies

Es redactors de l'Estatut de Sau, fa 40 anys, van ser realistes i el diàleg amb l'Estat va fer que cap formació política de les que van elaborar-lo demanés incloure-hi l'autodeterminació. Tot i la prudència del text, encotillat en la recent Constitució de 1978, el marc autonòmic engrescava per la capacitat d'autogovern que oferia, una de les més altes del món. El creixement competencial va anar bastint la Generalitat, fins que la recentralització estatal posterior als Jocs Olímpics i l'Expo de 1992 va començar a desencisar Catalunya, fins a fastiguejar-la. La lectura judicial restrictiva i unidireccional de la legislació marc entre les autonomies i l'Estat ha acabat desembocant en una profunda esquerra difícil de restaurar. Potser perquè, com lamenta en el reportatge d'avui Josep Sendra –un dels “pares de l'Estatut”–, els polítics d'ara no s'escolten.

“L'Estatut de fa 40 anys era prudent però engrescador. El traspàs de Rodalies de fa 10 anys, un nyap més per dir prou!”

L'aplicació restrictiva de l'autogovern de Sau ens ha fet adonar de les mancances del sistema autonòmic i constitucional, que permet a Catalunya gestionar serveis i fer política de curta distància, però amb el vistiplau i sota el control econòmic, com a mínim, de l'Estat. El paradigma de la

contradicció va ser el nefast traspàs de Rodalies de fa 10 anys, cortina de fum per apaivagar el descontentament per les infraestructures. L'últim exemple, ja esperpèntic, ha estat canviar enguany de nom l'aeroport del Prat pel de Josep Tarradellas.

Catalunya ha dit ja prou de traspàsos nyap emparats en el règim de 1978. Ara bé, les enganyifes competencials de l'Estat no ens haurien de distreure de la importància de continuar gestionant allò aconseguit des de Sau: seguretat –encara que vigilada–, trànsit, presons, educació, llengua, sanitat, afers socials... amb imperfeccions de finançament i decisió, i amb l'amenaça de l'aparell judicial, però amb capacitat de maniobra i projecció. Mentre el marc polític no canviï, o s'arribi a un acord amb l'Estat per votar si es modifica, o Espanya proposi una altre mena de relació amb Catalunya... fermem el que va emergir de Sau.

EDITORIAL

Catalunya i la inversió estrangera

Bones notícies per a Catalunya en el sector industrial: el país continua liderant les inversions a l'Estat, segons dades del govern espanyol. L'atractiu que resulta de la suma de factors com ara la posició geoestratègica, la base industrial, el 'hub' tecnològic i digital i infraestructures científiques de qualitat és bàsic perquè desenes d'empreses estrangeres, moltes de les quals de relleu mundial, hagin triat Catalunya i, sobretot, l'àrea metropolitana de Barcelona per instal·lar-se o per continuar creixent a partir d'instal·lacions que ja hi tenen. Unes dades que contrasten del tot amb els mals auguris enviats els darrers temps des de diferents sectors interessats, assegurant que el manteniment de les reivindicacions sobre la independència de Catalunya tenien un impacte negatiu important sobre les inversions estrangeres al país. Un fet que no es va ni demostrar durant els mesos de més confrontació política de l'any 2017, quan, fins i tot, des del mateix govern espanyol, es va promoure la marxa d'empreses cap a fora de Catalunya.

Pel que fa a les inversions que arriben, cal destacar-ne la diversitat d'origens, n'hi ha d'arreu del món, i també el fet que moltes d'aquestes pertanyen al sector tecnològic, fet que situa Catalunya entre els capdavanters en recerca, investigació i inversió en un dels punts clau de la societat del futur.

Malgrat aquestes dades optimistes, Catalunya té encara nombrosos déficits en infraestructures i serveis, la majoria atribuïbles a la persistents manca d'inversió de l'Estat, que ha deixat, per exemple, la xarxa ferroviària en molt mal estat, o que no ha invertit –ni ha deixat via lliure a la part catalana– en la gestió de l'aeroport de Barcelona.

De reüll

Anna Puig

Passant examen

A punt de posar punt final a un nou any, ara ve aquell moment en què tots ens posem a fer balanç i ens encomanem a l'any entrant per assolir allò que no hem estat capaços de fer en els darrers 12 mesos. No sé si vostès són gaire de rituals, com ara posar anells a la copa de cava i cremar papers amb desitjos o amb les males marors que cal foragitar. Particularment, hi crec entre poc i gens. Però, més enllà del vessant cerimonial, és imprescindible fer aquest treball interior sobre el moment que vivim i cap on volem anar. Cadascú farà la seva introspecció personal. Però,

Hem estat poc intel·ligents per viatjar lleugers d'equipatge

com a col·lectiu, com a societat i com a país, tots plegats hem de passar examen. Passar pel filtre del realisme. I ser crítics. I, un cop fet aquest examen, hauríem de reconèixer que, certament, el camí que hem recorregut ha estat de pujada, molta pujada, i que hi ha qui s'ha encarregat de posar rocs i entrebancs per tot el viarany. Però també és cert que hem estat poc intel·ligents per viatjar més lleugers d'equipatge, que vulguis o no s'agraeix quan tota la resta t'és advers. I com que, a més, cadascú ha volgut fer el cim per la seva banda, al final hem acabat tots a mig camí. Un balanç, doncs, molt millorable. Però, un cop mires enrere, ràpidament ho has de fer cap endavant. I és el moment en què et plantejges objectius, més que desitjos. I com a col·lectiu n'hauríem de tenir un parell de clars: unitat i perseverança. I, el principal: que tots tornin a casa.

Les cares de la notícia

ENTRENADOR DEL BARÇA DE BÀSQUET

Svetislav Pesic

Autoritat indiscutible

Els blaugrana, sota la direcció del tècnic serboalemany i amb Mirotic i Delaney com a ariets ofensius, van fer una contundent demostració d'autoritat contra el Real Madrid en un clàssic que va dominar i que va acabar guanyant per pallissa amb vint punts de diferència davant un Palau embogit.

CONSELLER DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT

Damià Calvet

La C-13 necessita millorar

La C-13 és una carretera que transcorre per una orografia complexa al Pallars Sobirà i precisament per això requereix d'inversions extraordinàries i no del simple manteniment. Cal evitar esllavissades com les últimes, molt perilloses i que dificulten l'accés del turisme i de qui hi viu tot l'any.

IL·LUSTRADORA

Joana Santamans

Il·lustracions amb 'Vida'

La il·lustradora barcelonina repeteix amb *Vida. Herbari il·lustrat*, un treball magnífic de 200 il·lustracions realistes de plantes i flors silvestres de paisatges propers. Santamans és un exponent de la qualitat de la il·lustració actual amb noms com ara els de Torrent, Sempé, Ungerer, Zamolo i Gibet Ramon.

Tal dia com avui fa...

1 any

Tarifes noves

La renovació de preus d'alguns serveis públics s'afegeix a les pujades en el salari mínim, les pensions i els autònoms.

10 anys

Traspàs de Rodalies

La Generalitat rep de mans de l'Estat la competència dels trens de Rodalies. Gestionarà i planificarà el servei, incloent-hi els horaris i les tarifes.

20 anys

Els més cars

Els pisos de Barcelona són els més cars de l'Estat per quart any seguit. El preu del metre quadrat construït ja arriba a 297.000 pessetes.

Full de ruta

Jaume Vidal

La foscor del carrer

Vaig anar a la pre-estrena del film *Sense sostre*, la ficció més aviat documental de Pep Garrido i Xesc Cabot, acompanyat

de Miquel Fuster, que és dibuixant i va viure l'experiència de viure al carrer 15 anys. Conec la història. A principis dels vuitanta, jo era un dels joves que freqüentava l'estudi en què dibuixava entre glop i glop de ginebra i Coca-Cola i nits d'amfetamines que tant servien per acabar d'una tirada un guió que havia de lliurar-se l'endemà com per passar la nit de festa l'endemà d'haver acabat el guió i haver-lo cobrat. El cas és que, a una vida que no portava gaire a l'estabilitat, s'hi van sumar circumstàncies adverses com ara un incendi. Fuster havia perdut el sentit de la realitat i la indemnització que va rebre per marxar de l'estudi va ser engolida com un dels seus glops de cubalibre. El cas és que, desbocat, Fuster va anar a parlar al carrer. De tant en tant em trucava. Ens vàiem i potser aquell cap de setmana li podia facilitar els medis per

El film 'Sense sostre' no és fàcil però, si et deixes arrossegar pel silenci i la foscor de la pel·lícula, entres a un univers que per diversos motius és cada cop més gran

dormir en una pensió: estirar-se en un llit i dutxar-se. Continuava addicte a l'alcohol, però es va trobar amb la Fundació Arrels, que va aconseguir una cosa que jo veia del tot impossible: que deixés la beguda. Fuster va explicar la seva experiència en la novel·la gràfica *Miguel, 15 años en la calle*, que havia de ser la base d'aquesta pel·lícula, però no li van agradar els guions que presentaven Garrido i Cabot, que va optar per fer aquest film protagonitzat per també un exsensesostre: Enric Molina, que fa un paper excepcional. Fuster, no obstant, va sortir entusiasmat de la pel·lícula. Hi va veure la vida fosca i silenciosa, com el film, de l'estada al carrer. No és una pel·lícula fàcil, però cal vèncer el primer impacte i deixar-se arrossegar per la narració com ho fa molta gent quan es troba al carrer. No ven esperança, sinó realitat, tot i que, com demostra l'experiència de Miquel Fuster, hi ha possibilitats de sortir d'un drama en què, per diverses vies, cada cop s'hi troba més gent. I mai s'ho haurien imaginat.

Tribuna

Pius Pujades. Periodista

El negoci del canvi climàtic

-Què em diu? Que ja s'ha acabat la conferència sobre el canvi climàtic a Madrid? Doncs em sap greu, pels de Madrid. Aquesta mena de trobades són una ganga important. Tothom s'hi fa robeta. Els hotels, els taxistes, els guies, els restaurants, les sales de festes, els bordells... Perdoni, volia dir les senyorettes de companyia. -El trobo una mica desvergonyit. Això del canvi climàtic és una cosa seriosa... -De ben segur. I l'escalfament global, encara més. -Prou. De què em volia parlar, avui? De si es pactarà nou govern o no es pactarà? -Jo avui estic pel clima. Sap què varen acordar aquella colla de dignataris mundials en la conferència de Madrid? Doncs res de res. Que qui dies passa anys empeny. Faran una altra reunió a ves a saber on i pactaran unes limitacions que ningú no complirà. Que badem? -Què vol dir? No hi creu, vostè, en el canvi climàtic, en la contaminació,

en el perill que es destrueixi el nostre hàbitat?

-I tant que hi crec. Però miri, amb això de l'ecologia es treballa i es parla a molt diferents nivells. De fet, de coses diferents. Imagini una reunió per parlar del cel. Hi convoca els astròlegs, els astrònoms i els teòlegs. Tots parlen del cel. Però, mentre uns pontifiquen sobre teologia, uns altres dibuixen la carta astral de la humanitat i uns pocs busquen nous planetes habitables. Les conferències sobre el clima són una cosa així, amb l'afegit dels que hi van a fer negoci.

-Negoci?

-Naturalment. No s'hi val a badar. Allà es venen topalls de CO₂, es negocien subvencions per no tallar arbres, s'implanten noves línies industrials i energètiques... Tot es compra i es ven. El mercat de Calaf!!!

-No m'ho havia mirat mai així.

-I esperi, que el més important encara no ho he dit. Qui posa sempre problemes per lluitar contra el canvi climàtic? Repassi, repassi. Els Estats Units, Rússia, la Xina.... I no entén

per què? Doncs és molt fàcil. Què més voldria Rússia que gaudir d'un clima més suau a tota la Sibèria i tenir oberta tot l'any la ruta marítima de l'Àrtic. Què més poden esperar els Estats Units que veure descongelar Alaska. O la Xina, com ballaria feliç a la tundra de la Mongòlia interior temperada... Per què creu que Donald Trump ha buscat la manera de comprar Groenlàndia a Dinamarca? Les gras potències ho veuen així. Si s'escalfa la terra, guanyes. Si es refreda, benefici.

-Tot això que diu és molt gros. Jo crec que els ecologistes ho haurien denunciat ja fa temps si fos veritat.

-Sap què li dic? Els moviments ecològics, com les velles religions, dictaminen i ens manen el que hem de fer els pobres ciutadans per tenir el cel a la terra. Ens amenacen amb càstigs del cel. Sobre les veritats de la mala conducta humana, troben la manera de cobrar-ne el perdó.

-Avui s'ha passat. Trigaré a agafar-li el telèfon.

-Com vulgui.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Després de l'outlet' arriba el 'low cost'

■ Ja fa anys que estem acostumats a veure el cartell amb la paraula *outlet* a les botigues, de fet hi ha centres comercials sencers dedicats a vendre productes descatalogats. I ara arriba la moda al sector serveis.

Òbviament no poden vendre productes que no són de temporada, però sí que poden oferir un servei més barat.

No en tenim prou amb les companyies aèries, les benzineres i les perruqueries, *low cost*, que ara arriba l'AVE *low cost*.

Suposo que per intentar que la gent l'utilitzi més, i així donar vida a aquelles estacions que quasi no s'utilitzen i que han costat un dineral a tots els espanyols.

Abaixar el preu dels serveis està bé si els fa més assequibles, però la pregunta de sem-

pre és la mateixa: a quin preu rebaixen el preu?

GEMMA MORA BENET
Sant Antoni de Vilamajor (Vallès Oriental)

Després de la sentència

■ Després de la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, l'Estat espanyol té un problema complex però al meu entendre solucionable.

El jutge Marchena no pot anul·lar la seva sentència sense patir una forta humiliació i, aquest sentiment, no el pot acceptar. L'Estat està obligat a resoldre la situació si no vol ser la riota internacional. Què da una solució, que el govern promulgui una llei d'amnistia (en té potestat) per a tots els represaliats polítics.

El Tribunal Suprem no ha de prendre cap decisió dolosa i involuntària. L'Estat es renta la cara davant del món.

Les famílies dels represaliats poden seguir fent vida normal i el govern aplanar el camí per situar la política al lloc d'on no havia d'haver sortit mai.

PILAR PORCEL I OMAR
Granollers (Vallès Oriental)

El repte de la convivència

■ La convivència en pau amb el pròxim i sobretot amb els diferents resulta essencial sobretot avui tant a casa nostra com a molts indrets del món. Però aquests aires de pacificació i de reconciliació no passen pel seu millor moment.

Diversos autors apunten iniciar amb el nou any la secció de "Bastir ponts", iniciatives i pràctiques en diversos camps (espiritualitat, política, cultura, teologia, Església i no-violència) que puguin ajudar a construir nous relats i vies de sortida al conflicte sociopolític existent entre Catalunya i l'Estat espanyol. La reconciliació,

així doncs, pot representar una oportunitat en temps difícils per gestionar el des-acord. Una tasca difícil, sens dubte, quan impera massa sovint la tendència a l'aferrament a arguments propis i la desqualificació dels arguments de l'altre.

Una polarització destructiva –que es constata tant a Catalunya com a molts altres països del món– en el sentit que no es tracta tant de guanyar una batalla dialèctica sinó de no reconèixer la legitimitat de la posició del pròxim.

Realitat aquesta que requereix una profunda anàlisi, ja que un claríssim símptoma de les societats polaritzades és, entre d'altres però no menys important, la pèrdua de la curiositat quan no directament el menyspreu per entendre i saber per què l'altre pensa diferent.

ANNA MARIA MUNTADA BATLLE
Sabadell (Vallès Occidental)

La frase del dia

“Els pensionistes no poden ser ostatges de les negociacions amb els independentistes”

Pablo Casado, PRESIDENT DEL PP

Tribuna

Miquel de Palol. Escriptor

Tres-cents anys més

“Cal deixar d'acceptar les coses que no podem canviar, i canviar les coses que no podem acceptar (Angela Davis).”

NO HI HAURÀ INDEPENDÈNCIA. Els qui viuen sota sostre, fan tres àpats calents al dia i a les festes se'n van de vacances no fan revolucions. Tret de quatre idealistes, només se la juga qui no té res a perdre. Per superar-ho cal una societat intel·lectualment molt ben estructurada, amb un ideari i un pla prou potents per trencar uns formidables esculls polítics. I això a Catalunya no existeix. L'ideari col·lectiu és infantil. Fa riure –o plorar, depèn de l'humor. El Barça, els cuiners amb estrelles a la *Guia Michelin*, els castellers, la calçotada, els vins, les estacions d'esquí, les platges i, en la cúspide, un Gaudí bàrbarament trivialitzat, desconegut i malentès, trepitjat per hordes gregaritzades a toc de pito que igual anirien a un parc d'atraccions. Tot això està molt bé, però per articular una comunitat aspirant a Estat no n'hi ha ni per començar; és ridícul, i avergonyeix imaginar com s'ho miren els països civilitzats –sí, dic “civilitzats” perquè la mecànica del nostre és de ramats de xais tercermundistes. El problema s'agreuja perquè els gestors no tan sols no en són conscients, sinó que viuen cofois de regentar el millor país del món. Els programes i l'estil de TV3 avergonyeixen, i ja no dic de l'alegre proliferació de programes *trash*, homologables amb els més pestilents de La Sexta o de Tele5, sinó quan pareix la burra i se'ls acut un detall “cultural”. No hi fa res preguntar-se qui els assessora; estarien millor en mans de criatures de 5 anys. Amb l'impagable detall d'apuntar-se amb un entusiasme festiu analfabet als subproductes d'èxit més *kitsch* i tronats... de l'àmbit castellà! Els adalids de la resistència i la recuperació dels anys cinquanta, seixanta i setanta els tren-

carien la cara. És per això que va ser dit “hem viscut per salvar-vos els mots, per retornar-vos el nom de cada cosa, perquè seguíssiu el recte camí d'accés al ple domini de la terra”?

EL DESASTRE AFECTA DE PLE l'àmbit cultural en general, esclafat per la mecànica del rendiment econòmic. N'he parlat prou per insistir-hi; tan sols remarcaré que es va en la pitjor direcció possible. En el gremi editorial –que aquest cronista coneix una mica–, les petites editorials aparegudes amb els millors propòsits, quan comencen a fer diners, ja cauen en el criteri i les mecàniques de la competició mercantil. Les lletres catalanes són mortes, i la resistència a fer les exèquies no les retornarà a la vida.

NO ÉS EL LLOC PER DILUCIDAR causes i efectes, però sembla raonable imaginar connexions entre la desestructurada imatgística de la societat portant i l'actuació dels polítics corresponents. Qui deia que els països tenen els polítics que es mereixen?

“És indigna, miserable, la idea d'asseure's a negociar sense la condició prèvia que deixin anar els presos polítics, que són més que això, són ostatges”

ANEM A LA POLÍTICA. Des de quin pla es facilita l'acció administrativa d'èemics que tenen segrestats els teus dirigents? Amb quin guany, que sempre serà pírric, es justifica ajudar una gent que ja ha mostrat el valor que dona als seus compromisos polítics? Que mostra a cada pas, i ho ha dit clar i castellà, que no té cap propòsit ni tan sols de parlar d'allò que és, pel que dieu, l'objecte principal de la vostra acció política? Un enemic que l'únic pla que té per a tu és assimilar-te, és a dir destruir-te.

L'ACTOR POLÍTIC A DIU: “JO VULL X.” I l'actor polític B diu: “Podem parlar de tot, menys d'X.” Com es pot acceptar? O entre bambolines s'ha promès una altra cosa? Fem memòria: “*Pascual, aprobaré la reforma del Estatuto de Catalunya que apruebe el Parlamento de Catalunya.*” Tan imbècils som per ensopegar 14 vegades amb la mateixa pedra?

ÉS INDIGNA, MISERABLE, la idea d'asseure's a negociar sense la condició prèvia que deixin anar els presos polítics, que són més que això. Són ostatges, són segrestats, i ja ho eren abans del dictamen de Luxemburg, que més avall dels Pirineus no canviarà res. La seva llibertat no és l'objectiu: és una condició prèvia innegociable. Però, ai, negociar, negociar... Negociar des de quin principi? A partir de quin intercanvi? Tots sabem com acabarà l'episodi. Des de quines premisses morals espereu que la Història no us jutgi? No teniu la voluntat real de dur el procés a bon port. L'entrebanc no és a Madrid, ni a Estrasburg, ni a Brussel·les, ni a Ginebra, ni a Washington, ni a Berlín, ni a París, ni a cap altre lloc del món. És a Catalunya, a Barcelona i a qualsevol altre racó tret d'alguna excepció, quan haurien de ser el model a seguir; però el mecanisme està amortitzat després del referèndum d'Arenys de Munt el 2009, fa –com passa el temps!– 10 anys.

De set en set

Anna Carreras

Últim

Demà, a l'hora dels encanteris, començarà un any d'estètica simpàtica. Dos mil vint és ràpid d'escriure i de dir, i sens dubte passarà

com tots els anys, a la velocitat de cloure una parpella. Hi haurà qui cremarà desitjos que no satisfarà mai, i hi haurà qui serà conscient que ja no hi ha res a fer. Durant la nit de demà, tel·lúrica com ella sola, ens vindran al cap els naixements del pintor Henri Matisse, de la model *pin-up* Candy Jones, de la cantant Donna Summer i del petit Jan-Pol, el nen amb ulls d'ametlla i llavis de maduixa. Alhora, sentirem la mort de Miguel de Unamuno, del pallasso Thedy i del metge Moisès Brog-

Demà serà un altre dia com tots els altres i el pas del temps, com sempre, el tema més sucós de la literatura

gi. Algú brindarà amb una copa buida. Algú riurà perquè haurà brindat massa. Farà fred i bufarà ventada, com cada Cap d'Any. L'univers sencer ens observarà sense badar boca. Els gats, aquelles criatures màgiques, l'imitaran. L'energia de la data ens farà tremolar en algun moment de la nit, ja sigui de plaer, de fred o de tristesa. Si sumem els nombres integrants de dos mil vint i els reduïm a un sol dígit, obtenim un quatre. Segons la numerologia, el quatre simbolitza l'estabilitat, l'honestedat, el sarcasme i la creativitat, però també designa l'arrogància, la culpabilitat i el dramatisme. Qui ho trobi un despropòsit, molt bé, endavant les atxes. Qui no, que miri de començar l'any de la manera més valenta que pugui. Perquè, en el fons, demà serà un altre dia com tots els altres. I el pas del temps, com sempre, el tema més sucós de la literatura.

Sísif

Jordi Soler

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Foto de grup de la Comissió dels Vint, que es va reunir diverses vegades al parador de Sau durant l'estiu i la tardor del 1978 per fer el nou esborrany de l'Estatut ■ MUSEU D'HISTÒRIA DE CATALUNYA

L'Estatut de Sau, o 40 anys d'autogovern

ANIVERSARI • Després d'un any i mig de feina, i de l'aprovació a les Corts i en referèndum, el 31 de desembre del 1979 entrava en vigor la llei orgànica que recuperava l'autonomia al cap de quatre dècades de ser abolida **DEBATS** • Sempre va anar a remolc de la Constitució, i els grups majoritaris hi van vetar el concert econòmic, però l'autodeterminació no la va defensar ningú

Òscar Palau
BARCELONA

Arraconat a les golfes de la història recent per unes circumstàncies polítiques que als ulls d'avui l'han desbordat per molts flancs, però amb la majoria dels continguts plenament vigents en la nostra quotidianitat, demà es compleixen 40 anys de l'entrada en vigor, amb la seva publicació en el DOGC, de l'Estatut de Sau, el text que va permetre a Catalunya recuperar l'autogovern perdut per decret estatal just feia quatre decennis, el 6 d'abril del 1938, després que les tropes franquistes entressin a Lleida. I és que la restitució provisional de la Generalitat per part del govern espanyol s'havia produït el setembre del 1977 —en el que molts consideren l'únic acte de ruptura “real” de la Transició, fet que va permetre el multitudinari retorn de Josep Tarradellas a Catalunya el 23 d'octu-

bre, més d'un any abans que s'aprovés la Constitució—, però el govern català no tenia ni administració ni competències per gestionar, i fins al 1980 va ser la Diputació de Barcelona, que aquells anys també va presidir Tarradellas, la que li va oferir l'estructura necessària per suportar l'executiu provisional que va formar.

Una de les seves principals fites era precisament la redacció d'un nou Estatut, però, inexistent com era encara l'autonomia, els únics càrrecs electes catalans aleshores eren els que formaven part del Congrés i el Senat, sortits de les eleccions del 15 de juny del 1977, encara que haguessin estat triats d'acord amb una normativa franquista, la llei de reforma política. Aquells diputats i senadors es van constituir primer en l'Assemblea de Parlamentaris de Catalunya, reunida per primer cop al Senat just un any després de les eleccions, i de la qual va sortir la idea de crear

l'anomenada Comissió dels Vint, amb l'encàrrec específic de redactar un nou Estatut. Amb la redacció de la Constitució, això sí, ja molt avançada, la comissió —amb una majoria de sensibilitats d'esquerres, proporcional com era als resultats del 1977 a Catalunya— es reuniria per primer cop l'1 d'agost, amb tres dels integrants que també ho eren de les ponències de la carta magna, i que, per tant, van fer des d'aquell moment de correctora transmissora: Eduardo Martín Toval (PSC-Congrés), Miquel Roca (CDC) i Jordi Solé Tura (PSUC).

La feina més ingent es va concentrar en poc més de tres mesos, fins al novembre del 1978, i com que necessitaven tranquil·litat per afrontar-la van mirar llocs fora de Barcelona. “Vam decidir anar al parador de Sau perquè buscàvem un lloc aïllat, i aquell ho era, i a més ens hi podíem quedar a dormir”, rememora ara un dels ponents, el tarragoní Josep Sendra (CDC). Allà es van

La divisió territorial

Un gran debat de l'Estatut va ser el de l'organització territorial i, per extensió, la circumscripció electoral. UCD, CDC i ERC volien una divisió comarcal o per vegueries, i així es va introduir en principi, si bé després es va tornar. I és que en paral·lel es discutia la llei electoral, i la circumscripció única hauria afavorit el PSUC, amb molta representació a l'àrea metropolitana, mentre que per comarques o regions afavoria CDC. Al final es va acceptar la divisió provincial, que d'entrada no defensava ningú, com a punt de trobada.

fer un parell de tongades de reunions de tres o quatre dies, i s'hi va forjar la base de l'Estatut. “A vegades hi volíem incloure més competències, però els que feien de correctora ens deien que serien de l'Estat, totalment o parcialment”, evoca un altre dels ponents, Jaume Sobrequès, que era senador per l'Entesa i que el 1982, en la seva faceta d'historiador, va signar amb Sebastià Riera una obra en quatre volums sobre la confecció de l'Estatut del 1979. “No podíem passar mai per sobre la Constitució”, corrobora Sendra, que recorda que el referent principal de partida va ser l'Estatut de Núria del 1932, si bé també es van mirar constitucions estrangeres, fet que va permetre que el resultat fos, segons ell, “més avançat”. Sobrequès hi afegeix com a base les conclusions del Congrés de Cultura Catalana i “una allau” d'aportacions sectorials i corporatives rebudes d'entitats i institucions, a més de les de partits extraparlamentaris, que també es va

decidir tenir en compte. “Els de Sau vam haver de garbellar els quatre blocs”, resumeix. “Vam rebre molts suggeriments, però abans era una qüestió més de polític; ara totes les reivindicacions surten del carrer”, puntualitza Sendra.

Comptat i debatut, l'Estatut del 1979 és el que va permetre recuperar les competències gairebé plenes que Catalunya té avui en ensenyament i sanitat, el que va fer respectar el secular dret civil català i el que obriria la porta a la creació de TV3 i Catalunya Ràdio i, uns anys més tard, a recuperar els Mossos d'Esquadra. En aspectes com la justícia, en canvi, no aconseguiria que la Generalitat controlés tota l'administració judicial com havia fet durant la República, a excepció de la militar i l'armada. I és que els debats no van ser senzills. “Les coses complicades sempre quedaven aparcades; l'endemà, socialistes i UCD parlaven amb els seus a Madrid, i deien que no”, exposa Sendra. Un d'aquests temes espinosos va ser el concert econòmic, que, per motius històrics, sí que es va atorgar al País Basc i Navarra. “El més important era l'economia, i CDC va demanar un pacte fiscal igual perquè teníem una eminença econòmica com Ramon Trias Fargas, que feia les propostes”, explica el convergent, que recorda que hi va haver “una gran discussió” a la comissió. “Primer va quedar

aparcat i, al cap de 48 hores, ens van dir que no podia ser”, resumeix. Sobrequés ratifica aquesta tesi: “Hi ha hagut molta mitologia amb l'ànim de desacreditar Jordi Pujol, però el concert econòmic el va plantejar Macià Alavedra a Sau i Trias Fargas en l'Assemblea de Parlamentaris”, subratlla. Els socialistes, el PSUC, UCD i també AP, però, ho van rebutjar.

l'autodeterminació? Els dos ponents consultats admeten que mai va aparèixer en les converses. “No va sortir en cap moment, ni tan sols el terme *nació*, perquè haurien dit que no”, afirma Sendra. “Absolutament ningú dels partits parlamentaris representats a la Comissió dels Vint reclamava llavors l'autodeterminació, no existia”, exposa diàfanament Sobrequés, que recorda que després de la mort de Franco no la duia ningú en el programa, i que, a tot estirar, es va provar una federació de comunitats autònomes, que “era una manera de colar-hi els Països Catalans”, però que tampoc es va acceptar en la Constitució. En aquella primera Transició, “ni tan sols ningú va qüestionar la monarquia”, remarca, de fet.

“Com a principi general, defenso que es va fer tot allò que es podia fer”, conclou l'historiador, que recorda que Franco havia mort, però evidentment el franquisme era ben

present i molt arrelat a la societat, també a Catalunya. El mateix clima d'incertesa en alguns moments també aconsellava cedir. “Deu milions de franquistes no podien desaparèixer d'un dia per l'altre”, sentència, per la qual cosa fins i tot creu que es van “ultrapassar una mica” els límits que creien assolibles, com ara en la cooficialitat de la llengua, que es va acceptar de seguida. “Tots els diputats d'aquelles Corts volien semblar molt democràtics, ningú volia ser titllat de franquista, i et deien que sí a moltes coses per demostrar que no eren autoritaris”, constata Sendra. Sobrequés recorda fins i tot com es van prendre en consideració moltes aportacions tècniques d'un franquista declarat com Laureano López Rodó. “En aquell moment hi va haver bona entesa perquè hi havia gent civilitzada, i la voluntat d'acord i l'esforç per arribar a pactes era infinitament superior als que hi ha ara”, etziba l'historiador.

L'Assemblea de Parlamentaris va aprovar el text inicial el 29 de desembre del 1978, en una solemne sessió a l'edifici encara en desús del Parlament, però l'endemà es van dissoldre les Corts a Madrid i es van convocar noves eleccions l'1 de març per completar el procés constituent, fet que dilataria un any la tramitació posterior. Una tramitació, a la Comissió Constitucional, el

A dalt, brindis a Madrid després de l'última reunió de la ponència constitucional, que va aprovar el projecte d'Estatut de Catalunya l'agost del 1979, amb líders històrics com Miquel Roca i, a la dreta, Joan Raventós i Jordi Pujol. En el detall, la portada de l'Avui del 26 d'octubre, que es fa ressò de l'àmplia aprovació del text en referèndum la vigília.

A sota, dos dels únics sis ponents d'aquell Estatut que queden vius. Josep Sendra, en un bar a Tarragona, i Jaume Sobrequés, en una oficina també a Barcelona ■ ARXIU / ÒSCAR PALAU

Congrés i el Senat, per a la qual es va nomenar la Comissió dels Vint-un per negociar i que, com va succeir també el 2006, va servir per passar el ribot a un bon seguit de qüestions... Això sí, al final tots els partits catalans hi van donar suport, i el 25 d'octubre del 1979 es va aprovar en referèndum el text definitiu, amb un 60% de participació i un 88% de suports. De fet, només van sorgir dues figures discordants que s'hi van oposar: el senador independent Lluís Maria Xirinacs i el republicà Heribert Barrera. “L'únic revolucionari independentista era Xirinacs, que en bona part feia el discurs que ha recollit ara el món independentista i que jo avui signaria, però llavors va quedar com una veu clamant en el desert”, exposa Sobrequés, que també constata que, a diferència de la II República, llavors es van fer estatuts per a totes les comunitats i es va imposar un *café per a tothom* per “aigualir” les nacionalitats històriques. Ell mateix confessa, de fet, que, arran de les “retallades i les erosions patides” a Madrid, des del principi va planar la idea que quan el moment fos més propici impulsarien una reforma en sentit federal. “Vam quedar satisfets, però totes les lleis tenen lectures, i el que ha vingut després és una interpretació restrictiva de la Constitució per recuperar poder a Madrid”, constata igual-

“És injust fer crítiques a l'Estatut del 79 prenent com a base la realitat actual del segle XXI”

ment Sendra. “Amb la mateixa lletra d'aquella Constitució i aquell Estatut, s'hauria pogut fer més si s'hagués interpretat amb més generositat”, lamenta.

Moltes coses s'han dit en els últims temps sobre la Transició, que va donar peu al que avui molts anomenen “règim del 78”. Sobrequés, però, ara independentista, rebutja frontalment el terme. “És injust i mancat de rigor fer crítiques a l'Estatut del 79 prenent com a base la realitat actual del segle XXI, és un desconeixement del que va ser la realitat del moment”, subratlla l'historiador, que recorda que allò va suposar “un pas radical, el de la dictadura franquista, d'un estat centralista i autoritari, a un estat autònom i democràtic”. Un pas, a més, que recorda que va ser mèrit d'un moviment social antifranquista que havia nascut ja molt abans, fins i tot abans que els partits, liderat per l'Assemblea de Catalunya. “Tothom tenia ganes de fer coses, i no es concebien les baralles i els mals tractes d'ara; no m'agrada com es fa política avui, és molt diferent, perquè es va massa pel partit i tothom mira pel seu interès”, lamenta també Sendra. “Si fins i tot Manuel Fraga i la Pasionaria parlaven!”, exclama. Certament, cada moment polític té el seu context històric. ■

endesa.com

QUINA ÉS L'ENERGIA DEL TEU FUTUR?

ENDESA, COMPROMESA AMB EL PROGRÉS I LA SOSTENIBILITAT. Cadascun de nosaltres tenim una energia que ens impulsa a avançar i construir el futur que volem. I, avui, cadascun de nosaltres pot comptar amb aquesta energia sostenible per fer-ho. Sigui quina sigui la teva energia, creu-hi.

What's your power?

TEATRO REAL

endesa

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Reunió entre el PSOE i ERC del passat 10 de desembre a la seu de l'Àrea Metropolitana (AMB) ■ EFE

El PSOE i ERC acceleren per tancar l'acord per a la investidura abans de Reis

■ Durant el cap de setmana s'han intensificat els contactes, però els republicans descarten fer un consell nacional per validar la proposta abans d'acabar l'any

J.A.
BARCELONA

El PSOE té pressa per investir Pedro Sánchez i pressiona ERC per fer-ho al més aviat possible. Els republicans, però, no volen fer cap pas en fals ni precipitar-se i després de tres dies amb noves trobades per negociar l'acord van assegurar ahir al vespre que qualsevol proposta l'ha de validar el consell nacional de la formació i no es possible convocar-lo abans d'acabar l'any. El calendari al qual s'aferren el socialistes es poder investir Sánchez el dia 5, pensant que la primera votació es faria l'endemà de convocar el ple, el dia 3 de gener, i s'hauria d'anar a una segona votació perquè no tenen la majoria absoluta, que amb l'abstenció d'ERC li donaria la presidència el dia 5. Però el dubte principal, precisament, és trobar el forat perquè els republicans puguin fer el seu consell nacional perquè avaluï el possible acord abans de la votació definitiva. L'executiva de la for-

Taula de diàleg entre governs i fi de la repressió

De les negociacions que han mantingut, amb trobades oficials i públiques i d'altres de discretes, falten per conèixer els avenços i les renúncies en les peticions inicials que feien els republicans i quines concessions estan disposats a fer els socialistes. Amb contundència des de fa mesos, explicats en el congrés na-

cional de la formació, els republicans exigien que es posés fi a la repressió i s'abordés l'amnistia dels presos polítics per poder abordar una resolució política al conflicte, en paraules de la secretaria general, Marta Rovira. Un altre dels punts claus era que es creï una taula de diàleg entre governs, a la qual sembla

que podria estar disposat el PSOE, que difícilment acceptarà, però, poder parlar de qualsevol cosa, com proposava el vicepresident del govern, Pere Aragonès, perquè s'hi inclou el dret a l'autodeterminació, del qual l'executiu de Sánchez ha dit per activa i per passiva que no en vol saber res.

La data

05.01.20

És quan el PSOE preveu poder fer la segona votació per a la investidura de Sánchez i obtenir l'abstenció d'ERC.

mació es reuneix avui, està previst que sigui a la tarda, però no hi ha convocada cap trobada com és habitual amb els mitjans de comunicació per donar-ne explicacions.

Fonts d'ERC van assegurar ahir al vespre que

La xifra

15

dies van estar sense reunir-se els republicans i els socialistes per arribar a un possible acord per a la investidura.

analitzaran internament els pròxims dies la proposta i l'estat de la negociació, però hi van afegir que no hi havia novetats i que "tot és obert".

Durant tot el cap de setmana el PSOE i ERC han mantingut contactes

mentre esperen que l'Advocacia de l'Estat presenti el seu escrit al Tribunal Suprem, presumiblement avui, tot i tenir temps fins al 2 de gener, sobre l'acta d'eurodiputat d'Oriol Junqueras, que serà clau per desencallar, o no, l'acord i saber si finalment es convoca el ple d'investidura. Però altres factors com la possible inhabilitació expressa demanada pel PP i Cs a la Junta Electoral del president Quim Torra, que se sabrà el dia 3, poden tenir un paper decisiu en la investidura i el posicionament final dels republicans. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El líder d'ERC, Oriol Junqueras, durant el judici al Suprem el juny passat ■ ACN

Els advocats de l'Estat, molestos per les pressions

■ Refusen les “ingerències” i “amenaces” per condicionar la resposta a la sentència sobre la immunitat de Junqueras

Redacció
BARCELONA

La data

02.01.20

Acaba el termini perquè l'advocacia de l'Estat presenti la seva posició al Tribunal Suprem sobre la sentència.

A pocs dies perquè s'acabi el termini perquè l'advocacia de l'Estat presenti les seves alegacions al Tribunal Suprem sobre la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) en el cas de la immunitat del republicà Oriol Junqueras, el consell director de l'Associació d'Advocats de l'Estat, va fer públic ahir un curt comunicat de set línies en què rebutja “qualsevol intent d'ingerència o pressió, i especialment d'amença” amb la finalitat de “desvirtuar o condicionar l'exercici de les funcions”, tot recordant que són professionals del dret i servidors públics que treballen d'acord amb “criteris tècnics i jurídics”.

Aquesta posició arriba en plena represa de les negociacions entre el PSOE i ERC per poder investir Pedro Sánchez i just quan els republicans van deixar clar que el seu dictamen serà clau per definir el seu vot en la investidura. El comunicat, tot i que no ho diu explícitament, també respon a les declaracions de la portaveu del govern espanyol en funcions, Isabel Celaá, que va afirmar divendres

que si l'advocacia de l'Estat presenta el seu informe dilluns, encara hi ha “temps físic” per tancar l'acord amb ERC i programar un ple d'investidura per als dies 2, 3 i 5 de gener. Celaá, en una entrevista al *Diario Vasco*, assegurava ahir que l'advocacia de l'Estat “és prou experta i professional per no deixar-se condicionar de cap de les maneres”. De fet, han estat uns quants els líders polítics de diverses formacions que també han aprofitat les xarxes, com és el cas de Pablo Casado (PP), per criticar que el PSOE supediti la seva investidura a l'informe de l'advocacia de l'Estat, i d'altres, com ara Vox, van sol·licitar al Congrés dels Diputats els informes al ministeri de Justícia, Presidència i a l'advocacia sobre “l'abast temporal de la immunitat dels membres electes del Parlament Europeu”. ■

Aconsegueix l'Agenda del Pagès al quiosc

per només
4,95
euros

AQUEST ANY, UN
EXTENS MONOGRÀFIC
DEDICAT A LA CIRERA

- * CONSELLS PER AL CAMP O L'HORT URBÀ
- * DIRECTORI DEL MÓN AGRÍCOLA I RAMADER
- * MERCATS ECOLÒGICS I CONVENCIONALS
- * CLIMODIAGRAMES
- * SANTS, REFRANYS I LLUNES
- * FIRES I FESTES
- * TAULES DE PREU
- * PESOS I MESURES DE CATALUNYA
- * RECOMANACIONS LABORALS I FISCALS

Més informació: www.elpuntavui.cat/agendadelpages

El regal d'empresa perfecte! Lots de 10 agendes a preu reduït, al telèfon 972 18 64 80 - Enviament gratuït

Segon despreniment de roques a la C-13 en tres dies

■ Reobren parcialment el tram entre Rialp i Llavorsí després de 42 hores tallat al trànsit per una esllavissada ■ La Generalitat alerta que poden passar setmanes fins que es normalitzi la circulació

Vehicles passen, ahir, per la C-13 entre Rialp i Llavorsí un cop habilitat un carril per al pas alternatiu ■ ACN

Redacció LLAVORSÍ

Els turistes i els esquiadors que volien accedir a les pistes d'esquí d'Espot i Portainé i a la Vall d'Aran i els habitants de la Noguera i el Pallars Sobirà han vist molt dificultada la mobilitat aquest cap de setmana. Al despreniment de roques que ha tallat durant 42 hores la C-13 entre Rialp i Llavorsí es va afegir el despreniment d'una pedra de grans dimensions que durant dues hores va obligar ahir a donar pas alternatiu al congost de Ca-

marasa, també a la C-13. Aquest segon despreniment es va produir a un quart d'una al quilòmetre 45,7 de la C-13. El despreniment no va danyar cap vehicle i els Mossos d'Esquadra van donar pas alternatiu, fet que va provocar mig quilòmetre de congestió. El trànsit va quedar normalitzat a dos quarts de tres.

A la mateixa hora i a un centenar de quilòmetres de distància al nord s'habilitava un carril de circulació a la C-13 al tram entre Rialp i Llavorsí que estava tallat des de divendres a les

La data

27.12.19

Dia en què una esllavissada de roques va obligar a tallar durant 42 hores el trànsit de la C-13 entre Rialp i Llavorsí.

vuit del vespre per l'esllavissada de roques i l'ensorrament d'una part del talús. Al quilòmetre 141,5 de la C-13 l'obertura del pas alternatiu es va fer amb operaris que senyalitzaven durant el dia i amb se-

La xifra

2,7

milions d'euros preveu destinar l'any vinent la Generalitat al manteniment de les carreteres de la zona.

màfors a la nit. D'aquesta manera va acabar un cap de setmana d'aïllament pel sud de les valls d'Àneu, de Cardós i de Ferrera. Durant el cap de setmana s'ha pogut accedir a l'estació de Port Ainé però els conduc-

La frase

“La C-13 és una molt bona carretera en què la Generalitat ha anat invertint i amb un manteniment potent”

Damià Calvet
CONSELLER DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT

tors s'han hagut de desviar a través de l'Alta Ribagorça i la Vall d'Aran per anar a les valls d'Àneu, de Cardós i Ferrera, on hi ha les estacions d'esquí d'Espot, Tavascan i Virós Vallferre- ra. Tot plegat és un tomb

de tres hores que va motivar la disculpa del conseller de Territori i Sostenibilitat, Damia Calvet, que va assegurar que l'esllavissada de pedres d'una mida considerable ha estat una “situació imprevisible”, motivada “segurament per l'episodi de pluja intensa de fa una setmana i mitja i la variació important de temperatura entre el dia i la nit”.

L'obertura del pas alternatiu permetrà de treballar en el talús, que s'acabarà de sanejar i d'assegurar amb un ancoratge i una malla de seguretat. Aquests treballs duraran setmanes i quan conculguin es podrà obrir completament la via al trànsit. La Generalitat estudia una solució més definitiva els mesos vinents, com la col·locació de viseres als trams més compromesos.

A més llarg termini la Generalitat “ha de posar a l'agenda”, segons va explicar Calvet a Catalunya Ràdio, la construcció d'un túnel a la Bonaigua per millorar la connexió al Pallars Sobirà i al Pallars Jussà. Els alcaldes de les localitats afectades han reclamat més inversions al Pallars Sobirà, que viu sobretot del turisme.

Calvet va defensar que la C-13 és “una molt bona carretera” amb “un manteniment ordinari molt ben fet”, però és una carretera d'una vall profunda amb talussos a banda i banda on “sempre hi ha despreniments”. Segons el conseller, l'actuació per abordar l'emergència ha estat ràpida i ara cal reforçar el manteniment. El departament ha destinat enguany 2,1 milions d'euros al manteniment de les carreteres de la zona i l'any vinent preveu incrementar-ne la partida fins a 2,7 milions. ■

La Generalitat dicta una puja mínima de peatges

Redacció BARCELONA

El preu dels peatges de les autopistes catalanes que són titularitat de la Generalitat experimentarà un increment del 0,1% de mitjana el 2020. La revisió tarifària, que no té en compte els diferents descomptes que s'apliquen

en aquestes vies, s'ha calculat a partir de l'IPC interanual registrat en el mes d'octubre a Catalunya, i aplicant també un coeficient corrector en funció del trànsit real a cada concessió respecte del que estava previst d'entrada. A partir d'aquesta fórmula, a partir de l'1 de gener passar

pel túnel del Cadí, a la C-16, costarà 12,08 euros, 0,08% més que enguany. Pel que fa la C-16, el peatge entre Sant Cugat i Terrassa mantindrà els mateixos preus que el 2019 -1,44 euros entre dilluns i divendres, i 2,62 dissabtes i festius- mentre que el tram Sant Cugat-Manresa es queda en 4,41 eu-

ros de dilluns a divendres i els dissabtes i festius s'apuja a 8,02 euros (+0,12%). El peatge dels túnels de Vallvidrera costarà 3,87 euros en hores vall i 4,35, en hores punta, (+0,26% i +0,23%, respectivament) i en el dels Garraf, a la C-32, la tarifa estàndard passarà a ser de 6,94 euros (+0,14%). També a la C-32, el tram Mataró-Palafolls s'incrementarà a 2,36 euros (+0,43%), i en el traçat Barcelona-Montmeló de la C-33 l'increment serà del 0,74% i el seu preu se situarà en 1,36 euros. ■

El peatge del túnel del Cadí passarà a costar 12,08 euros a partir del nou any, 0,08% més que el 2019 ■ EPA

Policies acordonen la zona de la casa del rabí de Monsey, on va tenir lloc l'atac ■ @OJPAC

Cinc apunyalats a la casa d'un rabí, a Nova York

■ L'atac amb ganivet es va produir mentre celebraven la festa de la Hanukkà ■ Se sospita que la motivació seria antisemita

Redacció
NOVA YORK

Atac massiu amb arma blanca a la casa d'un rabí a Nova York. Un home emmascarat i armat amb un ganivet va apunyalat cinc persones a la zona de Monsey, al nord de la ciutat de Nova York (Estats Units). Dos dels ferits, que van rebre diverses ganivetades —un dels quals va ser apunyalat fins a sis vegades—, estaven hospitalitzats en estat crític, segons va informar ahir a la matinada el Consell Ortodox d'Asser Públics Jueus (Ojpac) a través del seu compte a la xarxa social Twitter.

L'atac va tenir lloc a les deu de la nit hora local —les tres de la matinada hora catalana— a la casa del rabí en plena festa de la Hanukkà, que tradicionalment es coneix com el Nadal jueu perquè coincideix amb les dates de la festivitat cristiana i marca la victòria de Judes Macabeu contra els grecosirians el 165 abans de Crist i la reconquesta de Jerusalem i la purificació del Temple. L'atacant, que anava amb

la cara tapada, segons testimonis dels fets, va interrompre la celebració religiosa a la qual assistien desenes de persones. Un testimoni citat pel diari *New York Times* va dir que l'atacant posteriorment va intentar entrar en una sinagoga contigua a l'habitatge del rabí, però que les persones que eren al seu interior van poder tancar la porta a temps i impedir-ho. Després l'agressor va fugir en cotxe, però diversos testimonis van poder anotar la matrícula i minuts després la policia va detenir un sospitós.

Investigació

En el moment de tancar aquesta edició es descobreixien els motius de l'atac, tot i que la unitat antiterrorista de la policia de Nova York va dir a Twitter que "està analitzant" l'incident. Els investigadors sospiten que les motivacions podrien ser antisemites, ja que no és el primer atac antisemita que es produeix en els últims dies. De fet, l'agressió té lloc just l'endemà que s'augmentés la vigilància

als districtes de majoria jueva per l'amenaça d'atacs antisemites.

"Terrorisme interior"

El governador de l'estat de Nova York, Andrew Cuomo, va emetre un comunicat en què va manifestar el seu "horror" per l'apunyalament, "l'últim d'una sèrie d'atacs contra membres de la comunitat jueva a Nova York aquesta setmana", va admetre, i va qualificar l'incident com un acte de "terrorisme interior". "Siguem clars: l'antisemitisme i el fanatisme de qualsevol classe repugna els nostres valors d'inclusió i diversitat, i nosaltres tenim tolerància zero per aquests tipus d'actes d'odi", hi va afegir. La fiscal general de Nova York, Letitia James, va afirmar que el seu departament investigará l'incident i va reafirmar "la tolerància zero amb qualsevol acte d'odi". L'alcalde de Nova York, Bill de Blasio, va anunciar més policia als barris jueus després que en l'última setmana s'hagin registrat almenys sis agressions antisemites. ■

Intercanvi de presoners entre Kíev i els prorussos

■ La permuta va ser acordada per Rússia i Ucraïna el 9 de desembre a París

Redacció
KÍEV / MOSCOU

Pas important en la normalització de les relacions entre Rússia i Ucraïna. Kíev i els separatistes prorussos van realitzar ahir el primer intercanvi de presoners de guerra des del 2017. La permuta va tenir lloc en la línia de separació de forces entre l'exèrcit ucraïnès i les milícies de l'autoproclamada Repú-

blica Popular de Donetsk, al Donbass. Aquest era un dels punts del calendari fixat fa tres setmanes en la cimera de París per Rússia i Ucraïna. Tot i que la jornada d'ahir havia de ser un dia feliç en els cinc anys de conflicte entre Ucraïna i els separatistes del Donbass, res semblava reflectir-ho. Les milícies van alliberar 55 soldats ucraïnesos i Kíev, 87 soldats i policies prorussos. Pel govern ucraïnès, acceptar el bescanvi podria tenir conseqüències, ja que pels sectors més nacionalistes de la societat suposa reconèixer els separatistes com a

interlocutors vàlids, quan fins ara eren considerats terroristes. Tampoc ha agradat als sectors progressistes, ja que entre els alliberats hi ha membres de les forces antiavalots, els Berkut, implicats en la mort de més d'un centenar de persones en la revolució de l'Euromaidan del 2014. Les famílies de les víctimes van escriure una carta oberta al president ucraïnès, Volodímir Zelenski, advertint-lo que aquests polícies no tenen res a veure amb la guerra del Donbass i el seu alliberament podria desembocar en protestes. ■

Expedient : 219/2017

Exposat al públic l'acord d'aprovació inicial de la primera modificació de l'Ordenança fiscal específica núm. 2.3, reguladora del preu públic del servei de menjador escolar, per a l'exercici 2019 i següents, mitjançant un edicte publicat en el BOPL núm. 230, del dia 28 de novembre de 2019, i al diari El Punt Avui del dia 29 de novembre de 2019, no s'hi han presentat al·legacions ni reclamacions dins del termini reglamentari.

De conformitat amb el que disposa l'article 178.1c) del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, l'acord inicial esdevé definitiu en via administrativa.

Contra el present acord i atès que fa referència a una disposició de caràcter general, es podrà interposar recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en el termini de dos mesos comptats a partir del dia següent al de la publicació d'aquest edicte.

Això no obstant es pot interposar qualsevol altre recurs o acció que s'estimi procedent.

Seguidament i en document annex es publica el text íntegre de la modificació de l'Ordenança.

Tremp, Pallars Jussà, 30 de desembre de 2019

El president

Josep M. Mulolet Miret

Annex

PRIMERA MODIFICACIÓ DE L'ORDENANÇA ESPECÍFICA NÚM. 2.3, REGULADORA DEL PREU PÚBLIC DEL SERVEI DE MENJADOR ESCOLAR.

CONSELL COMARCAL DEL PALLARS JUSSÀ.

Article 7. Preus

CENTRE ESCOLAR	MENÚ	%IVA	IVA	IMPORT	TOTAL
INS DE TREMP	SENSE IVA			MONITOR	MENÚ
					AMB IVA
Voluntaris Fixos	3,10	10	0,31	2,05	5,46€
Voluntaris Esporàdics	3,10	10	0,31	2,05	5,46€
Alumnes amb ajut per necessitats geogràfiques	1,75	10	0,18	1,17	3,10€
Alumnes amb ajut socioeconòmic	1,55	10	0,15	1,03	2,73€
Professors	3,64	10	0,36	0,00	4,00€
CENTRE ESCOLAR	MENÚ	% IVA	IVA	IMPORT	TOTAL
ESCOLA AESO ISONA	SENSE IVA			MONITOR	MENÚ
					AMB IVA
Voluntaris Fixos	3,10	10	0,31	2,05	5,46€
Voluntaris Esporàdics	3,10	100	,31	2,05	5,46€
Alumnes amb ajut per necessitats geogràfiques	1,75	10	0,18	1,17	3,10€
Alumnes amb ajut socioeconòmic	1,55	10	0,15	1,03	2,73€
Professors	3,64	10	0,36	0,00	4,00€
CENTRE ESCOLAR	MENÚ	% IVA	IVA	IMPORT	TOTAL
INS LA POBLA DE SEGUR	SENSE IVA			MONITOR	MENÚ
					AMB IVA
Voluntaris Fixos	2,59	10	0,26	2,51	5,36€
Voluntaris Esporàdics	2,83	10	0,28	2,51	5,62€
Alumnes amb ajut per necessitats geogràfiques	1,49	10	0,15	1,46	3,10€
Alumnes amb ajut socioeconòmic	1,30	10	0,13	1,25	2,68€
Professors	4,55	10	0,45	0,00	5,00€
CENTRE ESCOLAR	MENÚ	% IVA	IVA	IMPORT	TOTAL
ESCOLA RAIERS DE LA POBLA DE SEGUR	SENSE IVA			MONITOR	MENÚ
					AMB IVA
Voluntaris Fixos	2,59	10	0,26	2,51	5,36€
Voluntaris Esporàdics	2,83	10	0,28	2,51	5,62€
Alumnes amb ajut per necessitats geogràfiques	1,49	10	0,15	1,46	3,10€
Alumnes amb ajut socioeconòmic	1,30	10	0,13	1,25	2,68€
Professors	4,55	10	0,45	0,00	5,00€
CENTRE ESCOLAR	MENÚ	% IVA	IVA	IMPORT	TOTAL
ESCOLA VALLDEFLORS	SENSE IVA			MONITOR	MENÚ
					AMB IVA
Voluntaris Fixos	2,86	10	0,29	2,75	5,90€
Voluntaris Esporàdics	3,41	10	0,34	2,75	6,50€
Alumnes amb ajut per necessitats geogràfiques	1,57	10	0,16	1,38	3,10€
Alumnes amb ajut socioeconòmic	1,43	10	0,14	1,38	2,95€
Professors	4,00	10	0,40	0,00	4,40€
Abonament 20 tiquets	58,18	10	5,82	55,00	119,00€
Abonament 10 tiquets	31,36	10	3,14	27,50	62,00€

Tremp, Pallars Jussà, 30 de desembre de 2019

El president

Josep M. Mulolet Miret